

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 1 NOIEMBRIE 2018

- Editorial
- Charles Darwin, Făuritorul de mit (VI)
- Păharul cu venin
- Mai bine să mori în picioare
- Proverbe armenesti despre neatenție
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Echilibrul scump plătit

„Scăparea celor neprihăniți vine de la Domnul ; El este ocrotitorul lor la vremea necazului”.

PSALMUL 37 : 39

Editorial. De ce nu se poate ?

După ce a fost salvată de la moarte, „o femeie sărmană, palidă a relatat printre lacrimi : Începând din acea noapte am recunoscut că Dumnezeu n-a vrut pieirea mea, ci că S-a îndurat de mine. Știu că a fost numai har ; da, știu că și astăzi am această favoare, căci iar și iar El îmi arată bunătate peste bunătate.

Acum vreau să fiu pe veci împăcată cu acest Dumnezeu bun, dar stă ceva între El și mine, care-mi spune deslușit că nu se poate.” -

Aici povestitoarea s-a oprit și l-a privit mahnită, întrebător pe creștinul, căruia îi vorbea. Acesta a întreat profund impresionat : „De ce nu se poate ?”

– „Păcatele mele mă despart de Dumnezeu !” a răspuns ea. Dar a primit înapoi întrebarea :

„N-ați auzit niciodată că Dumnezeu a iubit lumea atât de mult – deci și pe dumneavoastră – încât L-a trimis pe singurul Său Fiu, pe Isus Hristos, ca să-i mântuiască pe cei pierduți și că oricine crede în El, în Cel unic, nu mai merge la pierzare, ci are viața veșnică ?

Și nici n-ați citit vreodată că Hristos a purtat la cruce judecata pentru păcătoși și de aceea a strigat : „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit ?”

Spuneți-mi, de ce a fost El părăsit, dacă nu s-a întâmplat din cauza vinei și a păcatelor noastre ? N-a strigat EL : „S-a sfârșit !” ?

N-a apăsat pe El toată pedeapsa lui Dumnezeu ? N-au trecut peste El valurile și talazurile mâniei dumnezeiești și din cauza păcatelor dumneavoastră ?”

Atunci sărmana a privit în sus și a exclamat : „Cum, Isus Hristos a purtat și vina mea ? Dumnezeu L-a trimis să mântuiască și sufletul meu ? Radiind de bucurie a exclamat : „Dumnezeule mare, ce bun ești Tu !

Tu o iubești pe cea păcătoasă și ai mântuit-o! Ce fericită sunt acum! Ce pace îmi străbate sufletul !” Lacrimi peste lacrimi au curs în jos ; copleșită de mărimea harului lui Dumnezeu care i-a fost acordat, a exclamat : „O, Dumnezeule mare, ce bun ești Tu !” [Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, Anul XV- 1909 – 1910]

Să citim Biblia împreună FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 9

Întoarcerea lui Saul

17 Anania a plecat ; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis : „Frate Saule, Domnul Isus, care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.”

18 Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi ; și el și-a căpătat iarăși vederea. Apoi s-a sculat și a fost botezat.

19 După ce a mâncat, a prins iarăși putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii care erau în Damasc.

20 Și îndată a început să propovăduiască în sinagogi că Isus este Fiul lui Dumnezeu.

21 Toți cei ce-l ascultau rămăneau uimiți și ziceau : „Nu este el acela care făcea prăpăd în Ierusalim printre cei ce chemau Numele acesta ? Și n-a venit el aici ca să-i ducă legați înaintea preoților celor mai de seamă ?”

22 Totuși Saul se întărea din ce în ce mai mult și făcea de rușine pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul.

Iudeii caută să omoare pe Saul

23 După câțva timp, iudeii s-au sfătuit să-l omoare ;

24 și uneltirea lor a ajuns la cunoștința lui Saul. Porțile erau păzite zi și noapte, ca să-l omoare.

25 Dar, într-o noapte, ucenicii l-au luat și l-au coborât prin zid, dându-l jos într-o coșniță.

26 Când a ajuns în Ierusalim, Saul a căutat să

se lipească de ucenici ; dar toți se temeau de el, căci nu puteau să creadă că este ucenic.

27 Atunci Barnaba l-a luat cu el, l-a dus la apostoli și le-a istorisit cum, pe drum, Saul văzuse pe Domnul, care i-a vorbit, și cum în Damasc propovăduise cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

28 De atunci se ducea și venea împreună cu ei în Ierusalim

29 și propovăduia cu îndrăzneală în Numele Domnului. Vorbea și se întreba și cu evreii care vorbeau grecește, dar ei căutau să-l omoare.

30 Când au aflat frații de lucrul acesta, l-au dus la Cezareea și l-au pornit la Tars.

Vindecarea lui Enea

31 Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frica Domnului ; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.

32 Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a coborât și la cei ce locuiau în Lida.

33 Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat.

34 „Enea”, i-a zis Petru, „Isus Hristos te vindecă ; scoală-te și fă-ți patul.” Și Enea s-a sculat îndată.

35 Toți locuitorii din Lida și din Sarona l-au văzut și s-au întors la Domnul.

Învierea Tabitei

36 În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tâlmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

37 În vremea aceea, s-a îmbolnăvit și a murit...

[Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

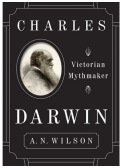
ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

[Biblia, I Samuel 25 : 6]

Charles Darwin, făuritor de mit. Recenzie de carte (VI)

În alte cuvinte, și pe înțelesul tuturor, dacă Darwin afirma că peștele, de exemplu, s-a transformat în pasăre pentru că lacurile au secat și, pentru a supraviețui, procesul evolutiv a transformat aripile peștelui în aripi de pasăre, Wilson afirmă contrariul.

Teoria aceasta, zice el (precum și criticii darwinismului), este o presupunere care nu poate fi dovedită de fosilele arhaice.

Aceasta teorie e imposibil de dovedit pentru că **nu există fosile care să dovedească existența unor specii tranzitorii** între, de exemplu, pește și pasăre.

Dimpotrivă, afirmă Wilson, la fel ca majoritatea criticilor darwinismului, în timp ce varietatea peștilor în mediul acvatic e de netăgăduit ea nu poate fi explicată prin procesul evolutiv.

Deasemenea, **nu există nici o dovadă tangibilă că omul este un produs al evoluției primatelor** (maimuțelor) din forme inferioare în forme superioare.

Diversitatea primatelor e un dat, dar ele nu au evoluat în specia umană. Specia umană nu este un produs al procesului evolutiv care și-ar avea originea în specia primatelor.

Cele două specii sunt diferite și cele din urmă nu au evoluat să dea naștere celor dintâi. La fel, **nu există nici o dovadă arheologică că specia calului ar fi evoluat în specia vitelor**. Variațiile care există în specia vitelor sunt evidente, dar nu se datorează evoluției lor din alte specii inferioare.

Chiar și Darwin a recunoscut că evidența geologică în sprijinul teoriilor lui a fost limitată, încă pe vremea lui. Noi și importante dezvoltări, însă, au fost publicate în 2002 de Stephen Jay Gould în cartea *The Structure of Evolutionary Theory*, ("Structura teoriei evoluționiste").

Gould este unul din cei mai impozanți paleontologi ai zilelor noastre. Obiectivul muncii lui de cercetare a fost să determine măsura în care fosilele și sedimentele geologice arhaice ă ori infirmă teoriile lui Darwin.

Dacă Darwin afirma că dovezile de acest fel sunt minime, Gould a afirmat că ele nu există de fel. Spre deosebire de Darwin, Gould a ajuns la concluzia că în natură se produc salturi în interiorul aceleiași specii, nu micro-modificări care în sute de milioane de ani ar fi rezultat în transformarea unei specii în alte specii.

Cum se explică aceste salturi și cum sunt ele generate ? Nici Wilson și nimeni nu le poate explica. Așa, (zice Gould, iar Wilson după el), e problema fundamentală cu care se confruntă darwinismul din 1859 încoace.

Un critic la fel de aspru al darwinismului a fost Michael Denton, care în 1985 a publicat *Evolution : a Theory in Crisis* ("Evoluționismul - o teorie în criză").

Teza lui esențială este că : „Simplu spus, teoria lui Darwin că toate speciile au apărut printr-o serie de mutații treptate, infinitesimale și foarte lente **nu e sprijinită de dovezi**”. La fel de critic e Wilson privind și legile naturii ("laws of nature") pe care Darwin pretinde să le fi descoperit. Darwin pretinde că forța motrică a evoluționismului sunt legile naturii pe care el pretinde să le fi descoperit. (Va continua)

[Preluare de la *Alianța Familiiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

305. Simplitatea

În ziua în care Socrate trebuia să bea paharul cu venin, un prieten al său, Apolodor, i-a oferit o mantie frumoasă pentru înmormântare.

Socrate n-a primit darul ci zise : „Dar atunci la ce servește mantia mea ?

Nu pot eu să mă îngrop cu mantia mea ? Dacă mi-a fost bună în viață, - nu-mi va fi bună după moarte ?

Aș fi un vanitos, dacă aș primi mantia ta ; aș face ca vanitoșii cari doresc să fie înmormântați ! ? Eu voesc a fi îngropat în mod simplu, căci simplu am fost în viața mea”.

(*Erasmus Lib.* 3.)

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Mai bine să mori în picioare, decât să trăiești în genunchi** – Sunt veacuri multe de când istoricul latin Tacit scria în *Viața lui Agricola* (33) :

„O moarte demnă este mai frumoasă decât o viață rușinoasă”.

De atunci mulți oratori și scriitori au reluat sub diferite forme aceeași idee, dar poate nimeni până la Dolores Ibarruri, cunoscuta luptătoare și conducătoare ... n-a formulat-o mai plastic și cu mai mult înțeles.

Fraza „mai bine să mori în picioare decât să trăiești în genunchi”, făcând parte din cuvântarea pe care ea a rostit-o la Paris, la 3 septembrie 1936, la câteva luni după izbucnirea războiului din Spania, a și trecut în antologie ...

În literatura noastră, o idee similară e exprimată de Bolintineanu în legenda istorică *Cea de pe urmă noapte a lui Mihai cel Mare* :

„**Ce e viața noastră în sclavie oare ?**

Noapte fără stele, ziua fără soare.

Cei ce rabdă jugul ș-a trăi mai vor,

Merită să-l poarte spre rușinea lor !”

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 11

Echilibrul scump plătit

Am fost mult inspirat pentru acest capitol din darea de seamă a lui Dale Carnegie asupra unei excursii în Parcul Yellowstone și o vizită la locul unde sunt hrăniți urșii cenușii ...

Nu trebuia mult timp de așteptat până venea ursul cenușiu într-o defrișare unde erau descărcate resturi menajere care îl ademeneau.

Ghidul spunea grupului că ursul cenușiu poate să bată orice animal din West cu excepția bizonului american și a ursului Kadiak.

În acea noapte, pe când stătea cu alți turiști în ascunzătoare, Dale Carnegie observă că ursul cenușiu permitea numai unui singur animal să mănânce cu el. Era un scon (o specie de dihor).

Cu siguranță că în luptă cu un dihor, ursul ar fi câștigat lupta.

El nu putea să-l sufere pe dihor și dorea să-i vină de hac pentru obrăznicia sa. El însă nu o făcea. De ce ? Pentru că el știa că **I-ar fi costat prea mult** ca să-i vină de hac !

Deștept ur ! Desigur mult mai deștept decât multe ființe omenești care cheltuiesc zile prețioase și nopți nedormite gândindu-se și încercând în ranchiuna lor cum să pună la cale mijloace de a "aranja" pe cineva.

Omul pare să nu fi învățat niciodată că prețul pentru a veni de hac cuiva poate să fie prea mare și poate să ducă la gușe toxice, șocuri de apoplexie sau atacuri fatale de inimă. [Va continua]

Proverbe armenesti despre neatentie

- Îi intră pe-o ureche, îi iese pe cealaltă.
- Îi dă apă cu lingura și-i scoate ochii cu coada.
- Încălecat pe măgar, își caută măgarul.
- Deschide-ți ochii, să nu ți-i deschidă altul.
- Decât să-ți deschizi gura, mai bine ți-ai deschide ochii. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „**Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !**”